

Předvánoční (15.12.2016)

Údajně existují dokonalé bytosti, které mají deset dnů před Vánoci uklizeno, napečeno, dárky nejen nakoupené, ale dokonce i zabalené, stromeček připravený na balkóně a kapra zamluveného. Volný čas do Vánoc pak tráví lakováním nehtů a odháněním rodiny od krabic s cukrovím a naleštěného nábytku. Žádná z žen, které znám, ovšem do této kategorie nespadá, a já pochopitelně také ne.

V dětství býval čas mezi Mikulášem a Štědrým dnem nekonečný, ale pak se stalo něco s hodinami, takže teď se stačím sotva dvakrát třikrát vyspat, a už je potřeba ozdobit stromeček. V tomto krátkém mezidobí se snažím alespoň sepsat všechno, co je potřeba udělat a nakoupit, a pak ty papíry neztratit, abych mohla odškrtnout to, co už je hotovo. Bohužel to ale obvykle vypadá tak, že za jednu vyškrtnutou věc připiší dvě další, čímž se zápisy stávají čím dál nesrozumitelnějšími, takže je třeba vytvořit z nich seznamy nové. Těch položek není tolik proto, že by u nás probíhaly nějaké velkovánoce, ale kvůli tomu, že si zapisuju každou blbost, protože papír považuju za mnohem spolehlivější nosič informací než svou hlavu. Arci jen do chvíle, než ho někam založím.

Zapisuji, škrtnám a přepisuji tedy, ale z množství nevyřízených položek se zas tak úplně nehroučím. Musím se přiznat, že od doby, kdy jsem zjistila, že Ježíšek navštěvuje i domácnosti, kde mají neumytá okna a jen tři druhy cukroví, беру všechno s mnohem větším nadhledem. Opravdu důležité je mít pro dárek pro každého a nezapomenout koupit brambory na bramborový salát. A to už se vždycky nějak zvládne.

Čím méně se v tomto období nervuji s přípravami Vánoc, tím úpěnlivěji čekám na svátek Lucie. Protože to je den, kdy odpoledne přestává ubývat světla a naopak ho začne pomaloučku přibývat. Lucie předznamenává zimní slunovrat, který je pro mě tím nejdůležitějším svátkem v roce; o tom ostatně píšu pokaždé touto dobou.

Svátek Lucie mi také signalizuje, že se už už blíží konec předvánočního šílenství a všudypřítomných koled v obchodech a že brzo nastane čas, kdy budu moct odložit nikdy ne zcela proškrtané papíry. Co nemáme, to nepotřebujeme, platilo vždycky na vodě, a platí to i o Vánocích. Protože Vánoce tu nejsou kvůli tomu, abychom museli péct cukroví. Jsou tu proto,

aby nám připomněly, jak moc je důležité světlo. Nejenom to kolem nás, ale zejména to v nás.

A že když se náhodou stane, že to světlo v nás pohasíná nebo dokonce už úplně zhaslo, tak že to není napořád. Že se do nás zase jednou vrátí, stejně jako se nám brzo začne vracet Slunce.

I když to třeba teď tak nevypadá.

{fshare}